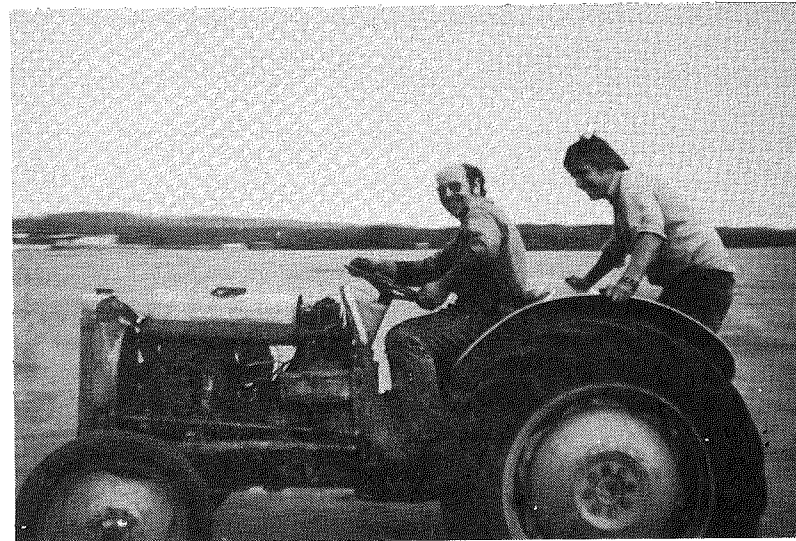

FLYVESTATION AALBORG SVÆVEFLYVEKLUB

Svævenyt

Nr. 1
Januar 1978
17. årgang

DEUTSCHLAND, DEUTSCHLAND...

Vi har modtaget svar på vores sidste brev til Tyskland. Det ser ud til, at tyskerne er endda meget interesserede i at komme herop og holde sommerlejr. Jeg skal her uddrage de væsentligste ting fra det sidste brev:

"..... Deres udførlige brev om Deres klub, pladsen og de forskellige muligheder vandt stor interesse blandt mine kammerater. Der har spontant meldt sig talrige potentielle deltagere i en sommerlejr i Danmark. Deres forslag, at vi holder en fælles lejrude her og i Danmark, finder jeg udmærket, da der også derved bliver muligheder for at skabe personlige venskaber. Forhåbentlig lader det sig gøre at aftale sammenfaldende tidspunkter. Jeg vil i hvert fald allerede nu begynde at forhøre mig om de enkeltes feriemuligheder, så vi på vores generalforsamling i slutningen af januar kan tage en beslutning derom. Så kan De også have forslaget rettidigt til Deres generalforsamling. På det tidspunkt er det sikkert også muligt at give et omtrentligt deltagerantal. Af dette tal vil det også afhænge, hvormange og hvilke fly, vi skal have med. Det ligger dog allerede fast, at Motorsegleren tager afsted.

For at kunne oprette de første personlige relationer og for at kunne aftale de endelige detaljer, regner vi med at flyve til Vesthimmerland i vores motormaskine engang i foråret.

Da ikke alle deltagere kan eller ønsker at overnatte i telt eller campingvogn, er vi interesserede i at høre om mulighederne for indkvartering i sommerhuse, pensioner eller hoteller i omegnen, eller evt. privat. - Hvis jeg ikke nævnte det i mit sidste brev, så findes sådanne muligheder i nærheden af vores plads, også hos klubmedlemmer.

Angående forplejningen på vores flyveplads, så bliver det normalt ordnet sådan i vores sommerlejr, at man selv laver morgen- og aftensmad, mens middagsmad bliver bestilt hos kantineværtten.

Det har for den aktive flyver den fordel, at der ikke går for megen tid med spisningen.

Aftenerne tilbringer man normalt sammen med hyggesnak, spil, film osv.

Stor interesse vakte også de billeder fra Deres plads, som var med brevet. Så snart som muligt skal jeg sørge for at sende tilsvarende fra vores plads, så De og Deres venner kan få et

indtryk af vores faciliteter.

Skulle der i øjeblikket være flere spørgsmål, De ønsker besvaret, stiller jeg mig straks til rådighed.

Jeg vil nu slutte mit brev med at ønske Dem og Deres kammerater goj jul og godt nytår....."

Altså, kære venner, nu gælder det snart om at komme ud af hullerne! Det er på tide at vi får et virkeligt billede af, hvormange - og hvem, der vil tage aktivt del i arbejdet. Der er måske nogle, der tror, at vi bare kan tage en uge til Tyskland og hygge os og dermed færdig. Det må imidlertid slås fast, at det er den mindste side af sagen.

Vi skal også være vel forberedte på at modtage vores tyske gæster. Det vil bl.a. sige, at vi skal være sikre på, at der er tilstrækkeligt mange mennesker på pladsen, der skal være spilførere, slæbepiloter, rent i klubhuset, nogle at snakke med om aftenen, muligheder for andre aktiviteter i tilfælde af dårligt vejr osv. osv. Vi må alle være indstillede på, at det forpligter at invitere en flok mennesker herop, så meget desto mere som vi, efter hvad jeg kender til tyskere, kan være sikre på at få en første klasses behandling dernede.

Jeg har kontaktet G. Sommerlade for at høre om Svævethy^s erfaringer med en tysk venskabsklub. Han havde stort set kun godt at sige om forholdet, dog pointerede han, at man ikke måtte undervurdere sprogproblemerne. De var dog ingenlunde større, end at de kunne overvindes. Det gælder bare om at snakke løs.

Hvad angår radiosnak i Tyskland, så løste man problemet ved altid at flyve mindst en tysker sammen med danskerne. Når der så var brug for det, kaldte den tyske pilot op til kontrolmyndighederne og klarede det formelle. Det samme kan vel gøres her i landet.

Vejrmæssigt skulle termikken nok være lidt kraftigere i Tyskland end her, til gengæld længere mellem boblerne. Et problem, man imidlertid måtte være forberedt på, er, at sigtbarheden ofte er meget ringe dernede. Man gjorde ifølge Sommerlade klogt i at have vænnet sig til at flyve efter kompas hjemmefra. Deres tyske gæster havde været ved at falde bagover i benovelse over at kunne se Skagen helt nede fra Limfjorden.

Papirmæssigt skulle der ikke være nogen problemer med at flyve i de respektive lande. Om ønsket må man også flyve i hinandens fly. Blot der er foretaget behørig udcheckning af en førsteinstruktør, er forsikringsselskabet tilfreds. Der er heller ikke toldproblemer af nogen art.

Alt i alt mente Sommerlade, at det absolut var indsatsen værd. Blot må vi altså være klar over, at det koster en indsats.

Jeg efterlyser altså allerede nu aktive mennesker. Desuden er det ikke for tidligt, vi begynder at få ridset de enkeltes feriemuligheder op. Se nu af at komme ud af busken!

Det nemmeste vil nok være, at I skriver eller ringer til undertegnede. Vi må også se at få arrangeret et møde med de interesserede. Jeg vil allerede nu indkalde til dette møde samtidig med medlemsmødet i begyndelsen af februar, men der skal nok komme nærmere meddelelse derom. Til den tid vil vi sandsynligvis have et oplæg fra tyskerne at bygge på.

Flemming V.

HØRT:

Ved julefesten på Ambassadeur gik et medlem hele aftenen rundt og gnækkede "Hædr-hædr" for sig selv.

Adspurgt hvorfor svarede han uden at fortrække en mine: "Jo - det er fordi jeg er hædrsgæst."

(undskyld - vi skal aldrig gøre det mer! - Red.)

Iøvrigt er der nogen der påstår, at vores formand gik i spin flere gange den aften. Redaktøren så det i hvert fald 3 gange - på een gang.

Endelig påstod Poul Erik at det slet ikke var hans skyld. Men han kommer jo åbenbart altid galt afsted til vore fester, så det var det nu nok alligevel. Hva' mon hun hed?

TEKSTAFDELINGEN

Fra en "Udviklingsstandser" ?

Nu tror jeg, det er min tur til at fare i bladet, for jeg mener at kunne se adressen på Franks angreb på den/de instruktører, som "spænder ben" for racer-piloterne.

En ting, som jeg godt vil slå et stort søm igennem, er, at vores klub ikke kun er for konkurrenceflyvere, men også soloflyvere. Kontingentet er mig bekendt det samme, og jeg

er da også sikker på, at solopiloterne (for at blive ved det udtryk) er ligeså kede af at stå på jorden i 300-km vejret som f.eks. Frank.

En anden ting, jeg også vil sige, er, at i den sidste sæson har vi på grund af et par uheldige flyvninger haft færre fly end normalt. Det må smitte af på os alle, ikke bare på piloter, som vil se på pladsen derhjemme fra 360°. Jeg skal også indrømme, at den dag, hvor vejret virkelig er der, så skal vi også have flyene ud af hangaren og i luften og ud på evt. stræk/varighed, men det må ikke for enhver pris gå ud over mindst 90% af klubben. Iøvrigt tror jeg nok, jeg kan sige, at du Frank hører til den kategori af medlemmer, som ikke er blevet snydt hvad angår timer-ture og mesterskab/konkurrencer! Man kan altid læse tilbage i flyenes logbøger

Når man står som instruktør på pladsen, har man som opgave bl.a. at få mest muligt ud af vejret/dagen og gøre flest muligt af de elever og færdiguddannede piloter, som er dukket op, tilfredse, og det gør man efter min mening ikke ved at favorisere et fåtal. Desuden er der jo stadig den udvej, at man, hvis man er helt vild med at komme ud på stræk, kan gøre dette på almindelige søgnedage i den udstrækning, man kan afse tid til det eller evt. blive selvejer, så man har et fast sæde.

Men jeg tror, at hvis alle tænker lidt mere på kammeraternes

følelser og lidt mindre på egne, vil det hele gå godt.

Iøvrigt synes jeg at 1977 har været et af de bedste år kammeratligt set nogensinde i vores klub, og jeg håber, det må fortsætte fremover.

Med disse ord håber jeg at have svaret Frank og få andre her i bladet, som jeg synes er et godt stykke over middel, både hvad indhold og det humoristiske angår. Er jeg forkert på den, så lad mig det vide!

T. Havsager.

LÆSEROPGAVEN FRA SIDSTE ÅR !

Endnu en gang er det lykkedes os at overvurdere vore læsers evner. Lad os sige det rent ud: De er simpelthen dummere end vi troede.

Men lad os kigge på det:

Vi ved, at Hank har 3 børn i alderne a_1 , a_2 og a_3 og der gælder: $a_1 + a_2 + a_3 = 13$ samt $a_1 \times a_2 \times a_3 = Ub$, hvor Ub er størrelsen på Hanks underbukser.

Da Hank jo har 3 unger, er det let at opstille en tabel over de mulige sammenstillinger, men da vi ved, at alle "Svævenyts" læsere har puklet sig igennem det, springer vi det over her.

Det skulle imidlertid allerede nu være let at sortere en hel del løsninger fra, idet vi ikke tror, at selv vore læsere kan mene, at Hank kunne bruge f.eks. nr. 80 i underbukser (ungerne 4, 4 og 5 år).

Men her starter problemerne for mange. Hvordan kommer vi videre? Der er ikke andet at gøre end at søge hjælp udenfra!

Ved at rette henvendelse til den amerikanske ambassade (telf. ol 123144) kan man få oplyst, at der i de senes-

te 70 år optræder ca. 50.000 i politiets arkiver lydende navnet Hank. Det synes ikke umiddelbart at være nogen farbar vej men: Spør man om navnet Joe "klister", optræder der ialt kun 7.

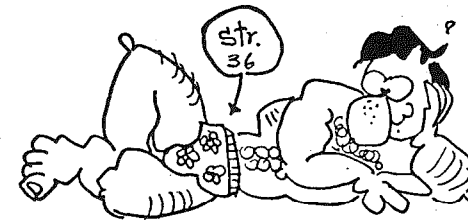
En vis Joe K. Jönson har fået en bøde på 2\$ for at drive sine køer over en landevej samtidig med, at 1. klasse på den lokale skole passerede. De 5 andre har været i detentionen. Det var også svenskere. - Tilbage bliver kun een Joe, nemlig Joe "klister" Jensen, hvorom der står:

JENSEN, JOE: Barn af emigranter fra Frederikshavn. Anholdt i 1962 for butikstyveri. Anholdt igen i 1964 sammen med Hank "Gun" Seafield. (se journal 147233 - 4a)

Noget kunne tyde på, at vi er på rette vej. Spørger vi nu om Hank "Gun" Seafield og specielt journal nr. 147233 - 4a, får vi følgende:

SEAFIELD, HANK: Født 1927. Anholdt i 1964 sigtet for drab. Fundet skyldig. I fængsel til 1970. Hans kone Belinda søgte skilsmisse og fik forældreretten over de to tvillinger samt storesøsteren.

Aha! De to af børnene er altså tvillinger. Heraf udspringer den sande løsning. Da det er de yngste, der er tvillinger, bliver der kun een løsning tilbage, nemlig at ungerne er 2, 2 og 9 år.

Desværre synes mange at være faldet fra her. Vi havde ellers tilføjet spørgsmål 4 for at lede i den rigtige retning. Det

(spørgsmål 4) har vi imidlertid endnu ikke nogle oplysninger om, hvorfor vi atter må ty til ovennævnte journal. Her står jo: I fængsel til 1970. Hank var altså inde at brumme i 6 år. Herefter er resten barnemad.

Selv de sløveste af vore læsere må nu kunne indse, at den korrekte løsning bliver:

1. Hva størrelse underbukser bruger Hank?

Svar: 36.

2. Er det normalt for en mand i hans alder?

Svar: Ja.

3. Hvor gammel var Hanks yngste barn (børn) da han blev anholdt?

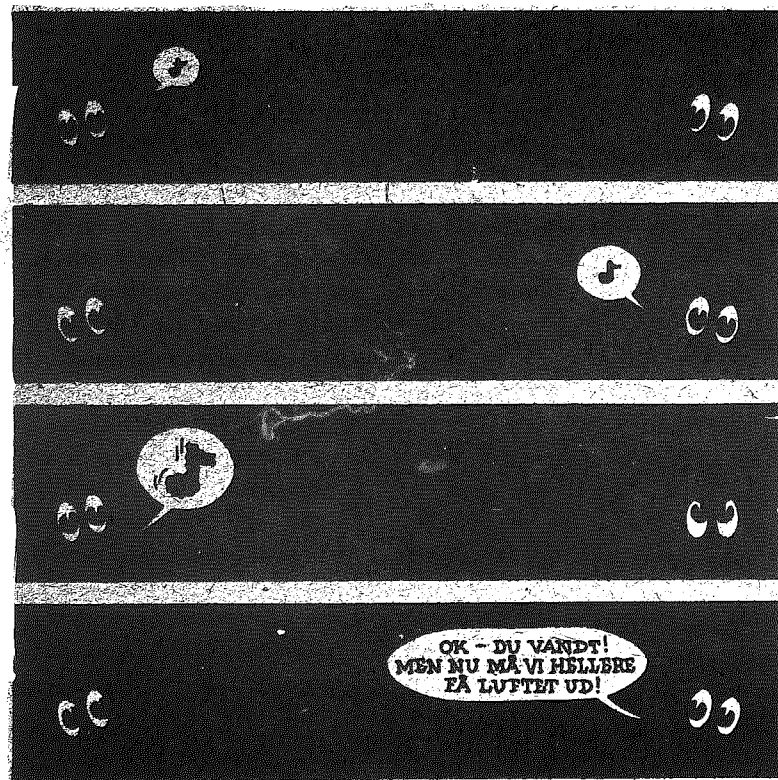
Svar: 2 år.

4. Hvor gammel var Hanks aldste barn, da han slap ud igen?

Svar: 15 år.

Indrømmet - den var måske svær, - men der skal jo også være noget til redaktionsmedlemmerne.

Vi lover, at læserne nok skal få chancen for at vinde prämien en anden gang.

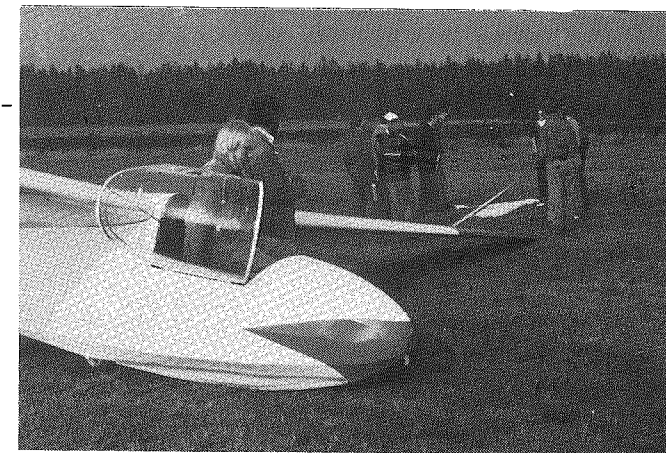
SIDSTE NYT FRA LANDINGSKONKURRENCEN:

Fra Flemming Mikkelsen, der for tiden fjoller rundt på FSN Karup, har vi modtaget nedenstående billeder fra landingskonkurrencen.

De er måske ikke helt aktuelle, men Flemming ville så gerne have dem i bladet. Og læsernes ønsker er selvfølgelig redaktionens lov.

Iøvrigt har Flemming fået ny adresse. Han er nu flyttet sammen med et damemeneske på Kastetvej 63, 9000 Alborg.

"Smid ikke det rene vand bort, før det er blevet snavset."

"Skyd ikke spurve med kanoner, det vækker naboerne!"

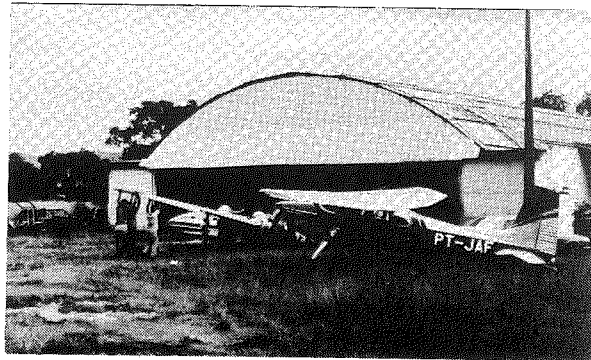
Storm P.

Svæveflyver i Brasilien. (fortsat fra sidste nr.)

På bagvæggen af hangaren hang endvidere et billede af flyvepioneren Santos Dumont samt en glasmontre med en ca. $\frac{1}{2}$ m høj figur af flyvningens skytshelgen N. Senhora do Loreto, hvor der med jævne mellemrum blev lagt friske blomster og brændt vokslys. Jeg bemærkede at flere af medlemmerne korsede sig med ansigtet vendt mod hende, inden de begav sig ud på flyfeltet - et flyfelt, der boblede i 50° varme det meste af tiden, og hvor man tilbragte tiden mellem flyvningerne under et solsejl, der var opstillet på startstedet. Her bemærkede jeg at nogle af medlemmer med jævne mellemrum gik søgende rundt i en bue udenom, f.eks. med en kæg i hånden. Min danske nysgerrighed fik mig til sidst til at spørge hvorfor? Svar: Her er slanger mand!

Alle vore starter foregik med flyslæb efter en Super Cub, som forøvrigt var brasiliansk bygget. Klubben havde været ejer af to sådanne indtil ca. 14 dage før jeg startede der - jeg var med til at læsse de sørgelige rester på en lastbil. Den ene udbrændte totalt, da man var ved at udføre en reparationsvejsning på nogle rør i fuselagen.

Af to sådanne fly havde vi 2 stk. splinternye Blanik, 2 Urupema, en slags flyvende synål, hvori piloten lå fuldstændigt horisontalt med nakken ganske lidt hævet af en nakkestøtte. Jeg nåede aldrig at få en tur i dette fly, da begge på det nærmeste totalhavarede ved de brasilianske mesterskaber. Det er en ren trækonstruktion, der blev

lavet engang i 60'erne, da man skulle introducere båndet på en ny fabrik for lette fly i Sao Paulo. Der blev ved den lejlighed fremstillet 10 - 12 af denne type, der havde et gli-

detal på 1:34,5.

Endvidere havde vi to andre brasilianske konstruktioner, nemlig en Fofquinha med et glidetal på 1:28, som både i flyvegenskaber, udseende og navn mindede ikke så lidt om den polske Foka, samt en såkaldt Periquito med et glidetal på 1.17. Den mindede til gengæld ikke om noget som helst, jeg har set før eller siden. Periquito betyder oversat parakit, kilhale (fugle), den er med sine kun 7 (syv) meter i spændvidde det mindste svævefly, jeg endnu har hørt om.

Klubbens ældste og mest kendte fly var ikke ringere end den hæderkronede Grünau Baby, som var forsynet med en hood, der var åben i næsten hele venstre side. Man kunne således flyve med venstre arm hvilende på kanten, uden af den grund at bryde luftstrømmen, idet den forreste del af åbningen var forsynet med en strømliniet udbygning. Virkelig smart og flyvemiljøvenligt i varmt vejr.

Flyvningerne fra pladsen forløb gerne på den måde, at vi fik et flyslæb over til Nova Iguacu-massivet, en mindre bjergkæde. Her kobled vi ud i ca. 1500 fod og fløj ved hjælp af en slags skræntvind, der så godt som altid blæste ganske let ind fra Rio-bugten, op til $1\frac{1}{2}$ - 2 km^s højde, hvorefter man på en mærkelig stedbestemt, næsten stationær tørtermik kunne flyve ind over det junglebevoksede massiv. Det bestod hovedsageligt af snævre, stejle kegleformede dale, - hvorfra man i tilfælde af landing sikkert aldrig ville komme ud. Som man sagde: "Træerne lukker sig igen efter landingen - - det er umuligt at finde, hvor den er foretaget, men der er masser af dyr, der ser den! ---"

Fløj man ind over by- og dalstrækninger, gjaldt samme beregninger som her i Danmark.

Forts. i næste nr.

Slangehistorien 2. del

Den angreb ikke. Sveden drev mig langsomt, men sikkert ned over panden. Egentlig ville jeg kun vide, om den var giftig eller ej. Langsomt og forsigtigt trak jeg min svære læderhandske på. og trykkede med den flade hånd slangen tilbage under fodbrættet. Det lod endog til at passe den, og den syntes mig efterhånden helt godmodig.

Men hvad skulle jeg nu foretage mig? Gå tilbage til flyvepladsen? Lande på en passende sæter? Eller hoppe ud? Men trods alt var jeg endnu mest opsat på konkurrencen, alting pegede i retning af, at jeg havde gode muligheder, så jeg tog risikoen og fløj videre. Alle mine anstrengelser sidste år ville jo være spildt, hvis dagen i dag blev en 0-dag. Iøvrigt var det meget koldt deroppe, og jeg vidste fra skolen, at det kunne slanger ikke lide, idet kulden lammede dem.

Legen fortsatte altså, slangen kom atter frem, jeg trykkede den tilbage. Jeg havde fået det ekstra at holde øje med. Omegnen, variommetret, plus et slangehoved. Så kom jeg på den ide at tilstoppe alle huller og revner omkring mit sæde. Halstørklæde, hue, den ene handske og alt andet, hvad jeg kunne finde blev brugt. Den anden handske beholdt jeg på, for hvis slangen igen skulle vise sig og blive virkelig ubehagelig, kunne jeg trykke den tilbage. Endelig var der ro, jeg koncentrerede mig atter om flyvningen og forbedrede den, ja der var endda minutter, hvor jeg helt glemte slangen. Flyvningen over Alperne krævede den største koncentration. I 1400 meters højde rundede jeg det sidste vendepunkt. Så åbnede jeg igen for radioen. Prompte spurgte en deltager mig: "Lever du endnu?" "Ja", svarede jeg og ikke mere.

Kort før mål meldte jeg over radioen, at jeg var på indflyvningen. Roligt kom svaret: "Har forstået". Da jeg passerede tærskelinien, fik jeg en ny skræk i livet.

Det jeg så under mig, var en masse mennesker, i hvis midte der holdt en ambulance. Det havde ladet sig spørge, at deroppe et eller andet sted i luften kæmpede en pilot i sit fartøj med en slange. Efter landingen sprang som ramt af lynet ud af cockpittet. Heldigvis havde slangen ikke bidt mig, hvad den tilkaldte læge ikke syntes at være vred over. En skovarbejder fjernede slangen fra min St. Austria og gav den friheden. Den havde snoet sig om forbindelsesstangen til højderoret.

For mit vedkommende blev det til en 8.-plads med slange. Det var en 1-meters Askulap-Natter (snog), men det kunne have været en

Kreuzotter eller en Höhlenviper, der også findes heromkring og er giftige. Da fartøjerne var parkeret i det frie, kunne slangen under de 4 regnfulde kolde dage have søgt beskyttelse i kroppen på Standard Austriaen (den første version af SH-1) ved at krybe ind ved halehjulet, og da den så sporede min kropsvarme, ville den absolut hen til mig for at nyde godt af den.

SLUT

(fra LAMINAR dec. 71)

KNOFEDT!

Der er stadig meget arbejde igen førend alt materiellet er klar til flyvesæsonen! Det er ikke nok at betale for sommerens flyvning med kontingentet - man bedes også møde frem og yde noget arbejdskraft, skulle man hilse og sige fra formanden.

Det behøver ikke at være træls knokkelarbejde, når man er flere om det - som f. eks. forsidebilledet fra sidste vinter tyder på.

Særlige præstationer:

Carsten Sjørslev har en gang i efteråret fløjet 5-timer, forlyder det fra sædvanligvis velunderrettet kilde (nemlig Carsten selv).

At det er undgået redaktørens opmærksomhed, beklages dybt.

TILLYKKE siges også til S-teoriholdet, som var til prøve i december! Af vore 9 elever bestod 7, medens 2 skal til omprøve.

RETTELSER TIL ADRESSELISTEN FRA FORRIGE MÅNED:

Claus Grøngård er flyttet til Prinsensgade 46^{III} 9000 Aalborg

Janes adr. er Nordvestvej, ikke Nordøstvej

Linnemans tlf. nr. (arb) er 421000

Tom Slot Thomsen: Petersborgvej 72, 9000 Aalborg

Flemming Mikkelsen: Kastetvej 63, 9000 Aalborg

DET ER FOR RINGE!

Jammen - det er det faktisk. Her sidder hele redaktionen og lægger deres smukke hoveder i blød for at lave lidt extra julehalløj i form af juleopgaver, og så er der ikke en eneste, der gider ofre en kuvert + frimærke på at svare på opgaverne.

For det kan vel ikke være så, at det er selve opgaverne, der volder problemer? Nok var den ene opgave måske for viderekomne, men dem plejer vi jo ikke at mangle, når der skal vises såkaldt "avanceret" indflyvning, landing osv. Men den anden opgave - den var da let. Det må da være træls, at redaktionen skal rende med begge præmier.

Nå - storsindede som vi er, lader vi i det mindste snapsen gå videre til en kommende opgaves løsere. Pølserne æder vi sgu selv!

DUM?

For de mange, der endnu ikke har fattet fidusen: Sidste nummers forside læses på følgende måde.....

1. Hold bladet horisontalt med forsiden opad, således at dets nederste kant berører din næse.
2. Før bladet ca. 20 cm fremad.
3. Luk venstre øje.
4. Læs!
5. Drej bladet 90° og gentag 1,2,3 og 4. God jul!

Hvis der herefter stadig skulle være nogen, der ikke har fundet ud af det, må vi henstille til pågældende, at han straks indsender certifikat, kørekort samt eventuelle fribilletter til Frelsens Hær^s juletræsfest. Så er du ganske simpelt for dum til at have nogen af delene.

Næsten hele redaktionen var nytårsaften samlet til gule ærter med flask, øl, drammer osv. Vort nytårsønske for hele 78: GO'VIND!

-ønsker
opfyldes i AARS
BANK

for fremtiden

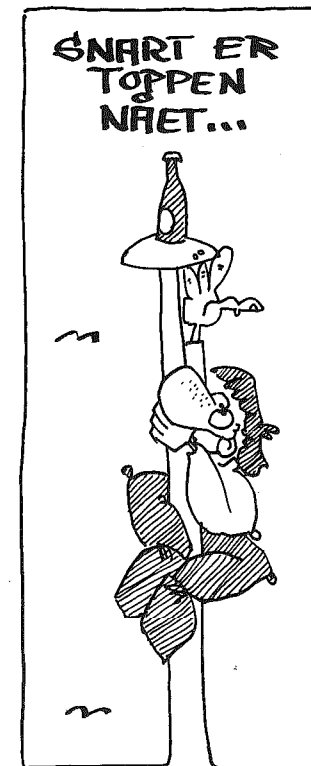
SPREKKEN SIE DEUTSCH?

Wenn die deutsche Freundschafts-klub in sommer hier zu kommt, da soll du inte Angst haben für zu sprechen mit dem.

Es ist nämlich besser gebrokket zu sprekket als überhaupt nixt zu sprekket.

If you verstehen was wir meinen mit das?

Was?

CERES
ÅRS

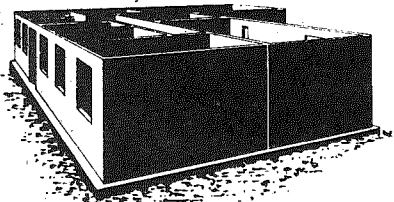
FLYVESTATION AALBORG SVÆVEFLYVEKLUB:

Formand: Niels Sejstrup, Godske Lindenovsvej 141, 9210 Aalborg SØ
Næstformand: Kaj H. Kristensen, Dybbølgade 8, 9000 Aalborg
Kasserer: Finn W. Thomsen, Smedevej 23, Biersted, 9440 Åbybro
Sekretær: Gert Frikke, Ranunkelvej 8, 9240 Nibe

Medlemsbladet SVÆVENYTS redaktion:

Gitte og Flemming Vasegaard, Jens Baggesensvej 98, 8200 Århus N
Per H. Eriksen, Grønnegade 25, 9362 Gandrup

Gandrup Elementfabrik

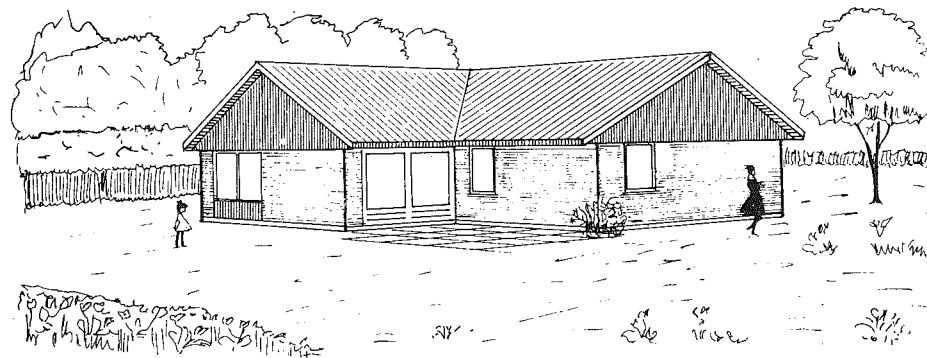
Leca - hølvsøselementer til boligbyggeri!

- Bøgmur- og skillevægselementer fremstilles specielt efter Deres tegning.
- Fremsend snarest tegningen over Deres nybyggeri, og De vil da modtage uforbindende tilbud på levering og opstilling.
- Elementerne er godkendt af boligministeriet og produktionen kontrolleres af statsprøveanstalten.

Skivervej 7
9362 Gandrup
Telefon 08-25 90 66

GANDRUP ELEMENTFABRIK a/s

bo lunt, bo godt... bo i Gandrup Huset...

GANDRUP HUSET A/S

v. Knud Iversen
Gandrup - Telefon (08) 25 93 66

GANDRUP HUSET LEVERES BÅDE SOM FÆRDIGHUSE OG MEDBYGGERHUSE